

KRAJSKÝ ÚŘAD

JIHOČESKÝ KRAJ

Odbor dopravy a silničního hospodářství

Oddělení silničního hospodářství

U Zimního stadionu 1952/2

370 76 České Budějovice

KUCBX01CF4FH

Naše č. j.: KUJCK 60895/2024
Sp. zn.: ODSH 112036/2023/matu1 SO

Vyřizuje: Mgr. Ing. Martin Tůma
Telefon: 386 720 178
E-mail: tuma@kraj-jihocesky.cz

Datum: 31. 5. 2024

VEŘEJNÁ VYHLÁŠKA

Rozhodnutí

Krajský úřad – Jihočeský kraj, odbor dopravy a silničního hospodářství v Českých Budějovicích, jako věcně a místně příslušný odvolací orgán dle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů, § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a § 40 odst. 3 písm. e) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“), na základě odvolání, které dne 28.6.2023 podal pan Josef Dvořák, bytem U Lípy 200, 390 01 Tábor, kterého zastupuje Mgr. Pavel Kumšta, advokát ČAK 20324, se sídlem Vančurova 1946/3, 390 01 Tábor a dne 7.7.2023 padal pan Milan Krátoška, bytem Větrovy 106, 390 02 Tábor přezkoumal rozhodnutí Městského úřadu Tábor, odboru dopravy ze dne 9.6.2023 pod č.j. METAB 35669/2023/OD/ONov, jímž bylo vydáno stavební povolení ke stavbě nazvané „Přeložka silnice II/137 v úseku I/3 - Slapy, SO 101 Přeložka silnice II/137, SO 111 Okružní křižovatka na ZÚ, SO 112 Propojovací rampa v km 2,940, SO 121 Přeložka silnice III/1372 v km 3,114, SO 151 Přeložka místní komunikace v km 0,224, SO 152 Přeložka polních cest v km 0,758, SO 153 Přeložka polní cesty v km 1,137 - 1,562 vpravo, SO 154 Přeložka polní cesty v km 1,610, SO 155 Přeložka stezky pro pěší v km 2,793, SO 156 Přeložka stezky pro pěší a cyklisty v km 3,105, SO 157 Stezka pro pěší a cyklisty Tesco - Buriánkův Dvůr, SO 181 Opravy stávajících komunikací, SO 201 Most přes Lužnici, SO 202 Most přes vodoteč v km 1,972, SO 221 Lávka pro cyklostezku a IS v km 3,105, SO 222 Nadjezd na sil. III/1372 v km 3,114, SO 301 - Odvodnění okružní křižovatky na ZÚ“ na pozemcích parc.č. 557/7, 880/1, 880/2, 880/3, 880/4, 880/5, 880/6, 880/7, 880/8, 880/9, 880/10, 880/11, 880/12, 880/13, 880/14, 880/15, 880/16, 880/17, 880/18, 880/19, 880/20, 880/21, 880/22, 880/23, 880/24, 880/25, 880/26, 880/27, 880/28, 880/29, 880/30, 880/31, 880/32, 880/33, 880/34, 880/35, 880/36, 880/37, 880/38, 880/39, 880/40, 880/41, 880/42, 880/43, 880/44, 880/45, 880/46, 880/47, 880/48, 880/49, 880/50, 880/51, 880/52 v katastrálním území Čelkovice, parc.č. 1114/1, 1114/2, 1114/3, 1114/4, 1114/5, 1114/6, 1114/7, 1114/8, 1114/9, 1114/10, 1114/11, 1114/12, 1114/13, 1114/14, 1114/15, 1114/16, 1114/17, 1114/18, 1114/20, 1114/21, 1114/22, 1114/23, 1114/24, 1114/25, 1114/26, 1114/27, 1114/29, 1114/30, 1114/31, 1114/32, 1114/33, 1114/34, 1114/35, 1114/36, 1114/37, 1114/38, 1114/39, 1114/40, 1114/41, 1114/42, 1114/43, 1114/44, 1114/45, 1114/46, 1114/47, 1114/48 v katastrálním území Horky u Tábora, parc.č. 5660/45, 6008/1, 6008/2, 6008/3, 6008/4, 6008/5, 6008/6, 6008/7, 6008/8, 6008/9, 6008/10, 6008/11, 6008/12, 6008/13, 6008/14 v katastrálním území Tábor

a rozhodl podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu takto:

rozhodnutí Městského úřadu Tábor, odboru dopravy ze dne 9.6.2023 pod č.j. METAB 35669/2023/OD/ONov

se mění tak, že:

na str. 14 ve výrokové části, kde jsou vyjmenovány účastníci řízení dle § 27 odst. 1 písm. a) správního řádu, se doplňuje následující výčet:

Evžen Sedloň, nar.7.3.1947, A. Stiftera č.p. 264, 382 26 Horní Planá
Vladimír Drtina, nar. 25.8.1965, Mlýnská č.p. 62, Čelkovice, 390 01 Tábor 1

Josef Dvořák, nar. 1.4.1948, bytem U Lípy 200, 390 01 Tábor,
Ing. Jana Dvořáková, nar. 3.10.1951, U Lípy č.p. 200, Čelkovice, 390 01 Tábor 1
Ing. Radek Studenovský, 9.9.1970, Sedlecká č.p. 221, 391 33 Jistebnice
Vladimír Drtina, nar. 1.1.1939, Čelkovice č.p. 53, 390 01 Tábor 1
- konec změny.

V ostatních částech zůstává rozhodnutí Městského úřadu Tábor, odboru dopravy ze dne 9.6.2023 pod č.j. METAB 35669/2023/OD/ONov nezměněno a ve zbytku, tj. ve změnami nedotčených částech, se potvrzuje.

Účastníci odvolacího řízení dle § 27 odst. 1 správního řádu:

Josef Dvořák, nar. 1.4.1948, bytem U Lípy 200, 390 01 Tábor,
kterého zastupuje Mgr. Pavel Kumšta, advokát ČAK 20324, se sídlem Vančurova 1946/3, 390 01 Tábor
Milan Krátoška, nar. 18.4.1976, bytem Větrovy 106, 390 02 Tábor
Jihočeský kraj, IČO 70890650, U Zimního stadionu 1952, 370 01 České Budějovice

Odůvodnění

Pod č.j. METAB 35669/2023/OD/ONov ze dne 9.6.2023 Městský úřad Tábor, odbor dopravy, jako věcně a místně příslušný speciální stavební úřad místních komunikací (dále jen „orgán 1. stupně“), rozhodnutí – stavební povolení o povolení stavby „Přeložka silnice II/137 v úseku I/3 - Slapy, SO 101 Přeložka silnice II/137, SO 111 Okružní křižovatka na ZÚ, SO 112 Propojovací rampa v km 2,940, SO 121 Přeložka silnice III/1372 v km 3,114, SO 151 Přeložka místní komunikace v km 0,224, SO 152 Přeložka polních cest v km 0,758, SO 153 Přeložka polní cesty v km 1,137 - 1,562 vpravo, SO 154 Přeložka polní cesty v km 1,610, SO 155 Přeložka stezky pro pěší v km 2,793, SO 156 Přeložka stezky pro pěší a cyklisty v km 3,105, SO 157 Stezka pro pěší a cyklisty Tesco - Buriánkův Dvůr, SO 181 Opravy stávajících komunikací, SO 201 Most přes Lužnici, SO 202 Most přes vodoteč v km 1,972, SO 221 Lávka pro cyklostezku a IS v km 3,105, SO 222 Nadjezd na sil. III/1372 v km 3,114, SO 301 - Odvodnění okružní křižovatky na ZÚ“ na pozemcích parc.č. 557/7, 880/1, 880/2, 880/3, 880/4, 880/5, 880/6, 880/7, 880/8, 880/9, 880/10, 880/11, 880/12, 880/13, 880/14, 880/15, 880/16, 880/17, 880/18, 880/19, 880/20, 880/21, 880/22, 880/23, 880/24, 880/25, 880/26, 880/27, 880/28, 880/29, 880/30, 880/31, 880/32, 880/33, 880/34, 880/35, 880/36, 880/37, 880/38, 880/39, 880/40, 880/41, 880/42, 880/43, 880/44, 880/45, 880/46, 880/47, 880/48, 880/49, 880/50, 880/51, 880/52 v katastrálním území Čelkovice, parc.č. 1114/1, 1114/2, 1114/3, 1114/4, 1114/5, 1114/6, 1114/7, 1114/8, 1114/9, 1114/10, 1114/11, 1114/12, 1114/13, 1114/14, 1114/15, 1114/16, 1114/17, 1114/18, 1114/20, 1114/21, 1114/22, 1114/23, 1114/24, 1114/25, 1114/26, 1114/27, 1114/29, 1114/30, 1114/31, 1114/32, 1114/33, 1114/34, 1114/35, 1114/36, 1114/37, 1114/38, 1114/39, 1114/40, 1114/41, 1114/42, 1114/43, 1114/44, 1114/45, 1114/46, 1114/47, 1114/48 v katastrálním území Horky u Tábora, parc.č. 5660/45, 6008/1, 6008/2, 6008/3, 6008/4, 6008/5, 6008/6, 6008/7, 6008/8, 6008/9, 6008/10, 6008/11, 6008/12, 6008/13, 6008/14 v katastrálním území Tábor (dále též „stavba“), dále též „napadené rozhodnutí“. Proti rozhodnutí orgánu 1. stupně podali odvolání dne 28.6.2023 pan Josef Dvořák, bytem U Lípy 200, 390 01 Tábor, kterého zastupuje Mgr. Pavel Kumšta, advokát ČAK 20324, se sídlem Vančurova 1946/3, 390 01 Tábor (dále jen „odvolatel 1“) a dne 7.7.2023 padal pan Milan Krátoška, bytem Větrovy 106, 390 02 Tábor (dále jen „odvolatel 2“), souhrnně též „odvolatelé“.

Opatřením ze dne 14.9.2023 pod č.j. METAB 53700/2023/OD/ONov, předal orgán 1. stupně obdržené odvolání spolu se stanoviskem a spisovou dokumentací k napadenému rozhodnutí Krajskému úřadu Jihočeského kraje.

Krajský úřad Jihočeského kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, jako příslušný odvolací orgán (dále jen „odvolací orgán“) po obdržení spisové dokumentace dne 15.9.2023 přistoupil k přezkoumání odvoláním napadeného rozhodnutí, přičemž nejprve přezkoumal, zda se jedná o přípustná a včas podaná odvolání. Podle § 81 odst. 1 správního řádu může odvolání podat účastník řízení a podle § 83 odst. 1 správního řádu činí odvolací lhůta 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí. Oba odvolatelé byli účastníkem stavebního řízení. Napadené rozhodnutí bylo všem odvolatelům doručeno veřejnou vyhláškou dne 27.6.2023, odvolání bylo odvolatelem 1 podáno dne 28.6.2023 a odvolatelem 2 dne 7.7.2023. Jedná se tedy v obou případech o přípustné odvolání podané v zákonem stanovené odvolací lhůtě.

Protože součástí podaného odvolání byla námitka systémové podjatosti Krajského úřadu Jihočeského kraje, vyčkal odvolací orgán na rozhodnutí nadřízeného správního orgánu o námitce systémové podjatosti. Ministerstvo dopravy o podané námitce systémové podjatosti rozhodlo usnesením ze dne 9.5.2024 pod č.j. MD-21779/2024-940/3, a to tak, že ji nevyhovělo.

Ze spisové dokumentace předložené orgánem 1. stupně zjistil odvolací orgán následující:

Dne 31.8.2021 byla orgánu 1. stupně podána žádost o stavební povolení podle § 110 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“). Žadatelem byl Jihočeský kraj, IČO 70890650, U Zimního stadionu 1952/2, 370 76 České Budějovice (dále jen „žadatel“).

Protož žádost nebyla úplná, přerušil orgán 1. stupně řízení opatřením ze dne 12.10.2021 pod č.j. METAB 52549/2021/OD/IKve a výzvou ze dne 12.10.2024 pod č.j. METAB 56336/2021/OD/IKve vyzval stavebníka k doplnění podání.

Ve spise jsou dále založeny písemnosti, které s vedeným řízením zjevně nesouvisí, jmenovitě odvolání proti rozhodnutí č.j. METAB 3360/2022/OŽP/So. Z kontextu odvolací orgán dovodil, že předmětné rozhodnutí se týká povolení kácení dřevin, které není předmětem přezkumu. S napadeným rozhodnutím nesouvisející listiny ponechává odvolací orgán bez komentáře. Jedná se pouze o jejich fyzickou podobu spisu, ve spisovém archu tyto listiny evidovány nejsou.

Dne 14.6.2022 (tj. ještě před vypravením oznámení o zahájení řízení) obdržel orgán 1. stupně vyjádření účastníka řízení.

Dne 25.7.2022 žadatel doplnil žádost o chybějící podklady.

Dne 1.8.2022 nahlížel právní zástupce odvolatele 1 do spisu.

Dne 3.8.2022 obdržel orgán 1. stupně souhlas s vydáním stavebního povolení dle § 15 odst. 2 stavebního zákona.

Opatřením ze dne 11.11.2022 pod č.j. METAB 65682/2022/OD/ONov oznámil orgán 1. stupně zahájení stavebního řízení, přičemž stanovil lhůtu 10 dnů od doručení oznámení, po kterou mohou uplatnit dotčené orgány závazná stanoviska a účastníci své námítky. Doručováno bylo jak veřejnou vyhláškou, tak do vlastních rukou, a to účastníkům uvedeným v § 27 odst. 1 správního řádu, tj. účastníkům dle § 109 písm. a) až d). Doklady o doručení jsou řádně založeny ve spisu. V oznámení o zahájení řízení byli účastníci náležitě poučeni dle § 2 odst. 5 liniového zákona o tom, že další písemnosti v řízení se budou doručovat jednotlivě pouze žadateli, obci, na jejímž území má být záměr uskutečněn a dotčeným orgánům.

Dne 22.11.2022 nahlížel do spisu odvolatel 1 společně s dalším účastníkem řízení.

Dne 24.11.2022 obdržel orgán 1. stupně vyjádření účastníka řízení.

Dne 24.11.2022 podal odvolatel 1 námítky proti stavbě.

Dne 25.11.2022 předložil žadatel prohlášení ke stavbě.

Dne 29.11.2022 podal odvolatel 2 námítky proti stavbě.

Dne 2.12.2022 podali námítky proti stavbě dva účastníci řízení.

Opatřením ze dne 3.4.2023 pod č.j. METAB 20453/2023/OD/ONov vyzval orgán 1. stupně účastníky řízení, aby se seznámili s podklady pro vydání rozhodnutí a k těmto podkladům se vyjádřili. Výzva byla doručována jak veřejnou vyhláškou, tak do vlastních rukou, a to žadateli, obci a dotčeným orgánům (dotčeným orgánům nadbytečně). Doklady o doručení jsou řádně založeny ve spisu.

Dne 9.6.2023 vydal (tzn. vypravil) orgán 1. stupně napadené rozhodnutí, na úřední desce města Tábor bylo napadené rozhodnutí zveřejněno dne 12.6.2023. Rozhodnutí bylo doručováno jak veřejnou vyhláškou, tak do vlastních rukou, a to žadateli, obci a dotčeným orgánům. Doklady o doručení jsou řádně založeny ve spisu.

Dne 28.6.2023 podal odvolání odvolatel 1, a to odvolání blanketní.

Dne 7.7.2023 podal odvolání odvolatel 2.

Opatřením ze dne 1.8.2023 pod č.j. METAB 46095/2023/OD/ONov vyzval orgán 1. stupně účastníky řízení o podaných odvoláních a vyzval je, aby se k nim vyjádřili. Sdělení bylo doručováno jak veřejnou vyhláškou, tak do vlastních rukou, a to účastníkům uvedeným v § 27 odst. 1 správního řádu, tj. účastníkům dle § 109 písm. a) až d) a dotčeným orgánům. Doklady o doručení jsou řádně založeny ve spisu.

V případě odvolatele 1 se jednalo o tzv. blanketní odvolání s tím, že podané odvolání bude odůvodněno následně, dle jeho slov nejpozději do 10 dnů. K avizovanému doplnění odvolání ovšem nedošlo. Na základě tohoto zjištění odvolací orgán vyzval orgán 1. stupně opatřením ze dne 3.10.2023 pod č.j. KUJCK 118043/2023 k doplnění spisu.

Po výzvě odvolacího orgánu přistoupil orgán 1. stupně opatřením ze dne 18.10.2023 pod č.j. METAB 60343/2023/OD/ONov odvolatele 1 k vpravení výzvy k doplnění odvolání. Odvolatel 1 doplnil blanketní odvolání o odvolací důvody dne 20.10.2023.

Opatřením ze dne 25.10.2023 pod č.j. METAB 61949/2023/OD/ONov vyrozuměl orgán 1. stupně účastníky řízení o doplněném odvolání a vyzval je, aby se k němu vyjádřili. Sdělení bylo doručováno jak veřejnou vyhláškou, tak do vlastních rukou, a to účastníkům uvedeným v § 27 odst. 1 správního řádu, tj. účastníkům dle § 109 písm. a) až d) a dotčeným orgánům. Doklady o doručení jsou řádně založeny ve spisu. Po zjištění zemřelého účastníka v řízení, kterému bylo doručováno do vlastních rukou, následně doručoval orgán 1. stupně právním nástupcům zemřelého samostatnou písemností ze dne 30.10.2023 pod č.j. METAB 68980/2023/ODVPec.

Opatřením ze dne 11.12.2023 pod č.j. METAB 70834/2023/OD/VPec sdělil orgán 1. stupně informace o průběhu řízení odvolacímu orgánu.

Doplněný spis předal orgán 1. stupně opatřením ze dne 3.1.2024 pod č.j. METAB 455/2024/OD/VPec odvolacímu orgánu. Odvolací orgán jej obdržel dne 8.1.2024.

Přezkum napadeného rozhodnutí a řízení jež mu předcházelo odvolacím orgánem:

Dle § 89 odst. 2 správního řádu odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.

Pro přezkum nalézacího řízení, tedy řízení prováděné orgánem 1. stupně, jež předcházelo vydání rozhodnutí je důležité připomenout ustanovení § 82 odst. 4 správního řádu. Dle tohoto ustanovení se k novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení přihlídnou jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve.

Při přezkumu procesní stránky věci shledal odvolací orgán pouze nepodstatná pochybení nemající vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Jmenovitě se jedná o nadbytečné doručování písemností dotčeným orgánům, ačkoliv se jednalo o písemnosti určené výhradně účastníkům řízení (např. výzva k seznámení s podklady rozhodnutí).

Dále lze orgánu 1. stupně vytknout nevhodné vmísení kopií přímo nesouvisejících dokumentů mezi písemnosti tvořící spis. Považoval-li orgán 1. stupně za vhodné tyto přímo nesouvisející dokumenty do spisu vložit (konkrétně se jedná o odvolání zjevně směřující proti rozhodnutí o kácení stromů), mohl k tomuto účelu vytvořit samostatnou složku (nazvanou např. ostatní doklady). Spíše nežli o pochybení se zde jedná o pouhou nedůslednost při vedení spisu.

Formální vadou rozhodnutí je nedostatečná identifikace účastníků řízení ve výrokové části rozhodnutí, spočívající v opomenutí dat narození u fyzických osob, jež byli účastníky stavebního řízení dle § 27 odst. 1 správního řádu. Správní řád v § 68 odst. 2 jednoznačně stanoví, že účastníci řízení dle § 27 odst. 1, kteří jsou fyzickými osobami, se označují údaji umožňující jejich identifikaci (§18 odst. 2), načež § 18 odst. 2 jednoznačně stanoví, že údaji umožňujícími identifikaci fyzické osoby se rozumějí jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu, popřípadě jiný údaj podle zvláštního zákona. V identifikaci právnických osob orgán 1. stupně nepochybil.

Zjištěnou nezákonnost v napadeném rozhodnutí shledal odvolací orgán jako podstatnou, ovšem napravitelnou v odvolacím řízení. Odvolací orgán si je vědom skutečnosti, že někteří v napadeném rozhodnutí nedostatečně identifikovaní účastníci již aktuálně nejsou vlastníkem přímo dotčených pozemků či staveb, navíc jeden z účastníků uvedených v napadeném rozhodnutí v mezidobí zemřel. Navzdory těmto skutečnostem shledané pochybení napravil změnou napadeného rozhodnutí, jak je uvedeno ve výrokové části. Provedená změna se totiž vztahuje k datu vyhotovení napadeného rozhodnutí. Rozhodnutí správních orgánů v 1. a 2. stupni ve výsledku navzájem tvoří jeden celek. Dílčí změnou napadeného rozhodnutí spočívající v doplnění opomenutých identifikačních údajů účastníků bylo formální pochybení orgánu 1. stupně napraveno. S ohledem na charakter provedené změny je zcela vyloučena případná újma z důvodu ztráty možnosti odvolat se.

Dále si odvolací orgán neodpustí drobnou výtku k názvu stavby. Orgán 1. stupně totiž zahrnul do názvu stavby výčet všech povolovaných stavebních objektů. Vůči tomuto pojetí názvu stavby má odvolací orgán výhrady, ač se k němu některé správní orgány opakovaně uchylují. Navzdory faktu, že se nejedná o vadu rozhodnutí ani formální ani věcnou, doporučuje odvolací orgán důsledně rozlišovat název stavby a výčet povolovaných stavebních objektů. Je to jednak praktičtější, a současně srozumitelnější. Zahrnutím všech jednotlivých povolovaných stavebních objektů do názvu stavby se totiž výrok o povolení stavby neúměrně prodlužuje, tedy

se stává dlouhým a nepřehledným. Výčet všech stavebních objektů se navíc duplicitně objevuje v následném popisu stavby.

V případě napadeného rozhodnutí, kde je předmětem rozhodnutí liniová stavba nevelkého rozsahu, není poukazovaná nepřehlednost očividná. Nevhodnost pojetí užitého orgánem 1. stupně by se však naplno projevila tehdy, pokud by se jednalo o rozsáhlou liniovou stavbu s desítkami či stovkami stavebních objektů. V posuzovaném případě by tudíž odvolací orgán doporučoval jako název stavby použít pouze „Přeložka silnice II/137 v úseku I/3 – Slapy“, a obligatorní výčet všech povolovaných stavebních objektů uvést až v navazující pasáži výrokové části rozhodnutí. Odvolací orgán zdůrazňuje, že se jedná se o ryze o stylistickou výtku, která nemá žádný vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Při tvorbě správních rozhodnutí, potažmo veškerých písemností vytvářených správními orgány, je totiž vždy zapotřebí mít na paměti jejich adresáty. Těmi jsou totiž výhradně lidé a zpravidla navíc právní laici. Navzdory výše popsané výtce nepřistoupil odvolací orgán ke změně rozhodnutí, neboť případná změna by v konečném důsledku způsobila ještě větší nepřehlednost.

Pokud jde o věcnou správnost napadeného rozhodnutí neshledal odvolací orgán v hodnocení provedeném orgánem 1. stupně žádné pochybení. Orgán 1. stupně rozhodl na základě podkladů založených ve spise a své rozhodnutí náležitě odůvodnil.

Předloženou projektovou dokumentaci stavby vypracovala Sagasta, s.r.o., IČO 04598555, Novodvorská 1010/14, 142 00 Praha 4, s datem vyhotovení 04/2020, autorizaci provedl Ing. Vít Hoznour, ČKAIT 0010310. Všechny její dílčí části zpracovaly či autorizovaly oprávněné osoby, disponující autorizací v konkrétních jimi zpracovávaných oblastech, a v tomto ohledu tedy byla předložená projektová dokumentace orgánem 1. stupně (speciálním stavebním úřadem) posouzena jako vyhovující zákonným podmínkám. Při posuzování projektové dokumentace pro stavební povolení vycházel orgán 1. stupně též z ustanovení § 159 odst. 2 stavebního zákona kde je zakotveno, že projektant odpovídá za správnost, celistvost a úplnost jím zpracované projektové dokumentace a proveditelnost stavby podle této projektové dokumentace, jakož i za technickou a ekonomickou úroveň projektu technologického zařízení, včetně vlivů na životní prostředí. Je povinen dbát právních předpisů a obecných požadavků na výstavbu vztahujících se ke konkrétnímu stavebnímu záměru.

Posuzovaná projektová dokumentace stavby pro povolované stavební objekty, splňuje obecné technické požadavky na komunikaci vyplývající z příslušných ustanovení části páté vyhlášky č. 104/1997 Sb., kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, s odkazem na související české technické normy, vztahující se k rozsahu stavebních objektů povolované stavby pozemní komunikace, jako jsou zejména požadavky na návrhové prvky, směrové a výškové vedení trasy, příčné uspořádání na úsecích mezi křižovatkami, těleso komunikace, tvar a rozměry průjezdního prostoru mostních objektů a podjezdů, protihlukové stěny, záchytná bezpečnostní zařízení a ve shodě s vyhláškou č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby, ve znění pozdějších předpisů, pro dosažení požadovaných užitných a funkčních vlastností pro stavby pozemních komunikací.

V projektové dokumentaci jsou řešeny požadavky na stavby dle § 156 stavebního zákona, kdy pro stavbu mohou být použity jen takové výrobky a konstrukce, jejichž vlastnosti z hlediska způsobilosti stavby pro navržený účel zaručují, že stavba při správném provedení a běžné údržbě po dobu předpokládané existence bude splňovat požadavky na mechanickou pevnost a stabilitu, požární bezpečnost, hygienu, ochranu zdraví a životního prostředí, ochranu proti hluku. V dokumentaci je řešena též organizace výstavby, zařízení staveniště, skládky materiálu a přístup a příjezd na staveniště.

Z projektové dokumentace vyplývá, že staveniště je navrženo v souladu s požadavky bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a na staveništích daných zákonem č. 309/2006 Sb., kterým se upravují další požadavky bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v pracovněprávních vztazích a o zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při činnosti nebo poskytování služeb mimo pracovněprávní vztahy (zákon o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci), ve znění pozdějších předpisů. Výše uvedeným jsou v odpovídající míře řešeny obecné požadavky na výstavbu, což bylo mimo jiné dále podrobněji posouzeno při přezkoumání, zda podklady vyhovují požadavkům uplatněným dotčenými orgány a při ověření účinků budoucího užívání stavby.

Požadavky úplnosti a přehlednosti projektové dokumentace při jejím posouzení byly podle názoru orgánu 1. stupně jednoznačně splněny, jelikož projektová dokumentace obsahuje všechny potřebné náležitosti stanovené přílohou č. 5 vyhlášky č. 146/2008 Sb., o rozsahu a obsahu projektové dokumentace dopravních staveb. Orgán 1. stupně rovněž ověřil, že všechny části předložené dokumentace jsou úplné, přehledné, kontrolovatelné a zpracované příslušnou oprávněnou osobou.

Pro posouzení zajištění příjezdu ke stavbě (jedná se o stavbu pozemní komunikace, kde je posuzována mimo jiné proveditelnost stavby a zajištění příjezdu při výstavbě), včetně včasného vybudování technického, popřípadě jiného vybavení potřebného k řádnému užívání stavby, orgán 1. stupně vycházel z předložené projektové

dokumentace pro stavbu při vztažení na rozsah stavebních objektů jím povolované stavby. Orgán 1. stupně ověřil, že stavbu je dle předložené projektové dokumentace možno uskutečnit.

Při přezkumu a posuzování, zda předložené podklady vyhovují požadavkům uplatněným dotčenými orgány a posuzování účinků budoucího užívání stavby v rozsahu jím povolované stavby přeložky silnice II137 v úseku I/3 – Slapy orgán 1. stupně vycházel z předložené projektové dokumentace stavby zpracované oprávněnou osobou ve smyslu stavebního zákona s přihlédnutím k § 158 a § 159 stavebního zákona, z podkladů doložených do stavebního řízení a zejména z kladných závazných stanovisek, rozhodnutí, případně jiných opatření dotčených orgánů, které chrání v řízení veřejné zájmy podle zvláštních předpisů.

Při zkoumání souladu mezi podmínkami územního rozhodnutí včetně jeho změny a předloženou projektovou dokumentací stavby v rozsahu jím povolované stavby orgán 1. stupně zjistil, že se neliší ve výkresu umístění stavby, v řešení napojení stavby na síť technické a dopravní infrastruktury. K tomuto posouzení bylo předloženo závazné stanovisko Městského úřadu Tábor, stavebního úřadu ze dne 29.7.2023 pod č.j. METAB 46380/2022/SÚ/PRei, s vyslovením souhlasu dle § 15 odst. 2 stavebního zákona. Vzdálenost stavby povolovaných stavebních objektů od sousedních parcel a hranice trvalého záboru je taktéž patrná z koordinační situace, kde jsou zakresleny i sousední parcely, včetně vyznačení vazeb a vlivů na okolí.

Na základě provedeného posouzení orgán 1. stupně rozhodl o vydání stavebního povolení.

K zabezpečení řádného způsobu provádění stavby a ochrany veřejných zájmů stanovil orgán 1. stupně výrokem II. celkem 17 podmínek. Veškeré uložené podmínky pro provedení stavby shledal odvolací orgán jako opodstatněné. Dále výrokem III. uložil podmínku provedení zkušební provozu ve smyslu závazného stanoviska Krajské hygienické stanice Jihočeského karje, ze dne 24.11.2021 pod č.j. KHSJC 39202/2021/HOK JH-TA. K zajištění řádného užívání stavby rovněž stanovil orgán 1. stupně podmínky, a to výrokem IV.

Orgán 1. stupně se v odůvodnění napadeného rozhodnutí náležitě vypořádal se všemi námitkami, které byly účastníky řízení uplatněny v průběhu nalézacího řízení.

Na základě posouzení předložených podkladů z výše uvedených hledisek orgán 1. stupně shledal, že projektová dokumentace byla posouzena dotčenými orgány z hlediska jimi chráněných zájmů na základě zvláštních právních předpisů. Odvolací orgán se s provedeným hodnocením ztotožnil.

Vyjádření odvolacího orgánu k odvolacím důvodům odvolatele 1:

Odvolatel 1 napadl rozhodnutí v celém rozsahu. Po podání blanketního odvolání doplnil s odstupem několika měsíců své odvolání o odvolací důvody. Odvolatel 1 má za to, že se orgán 1. stupně nedostatečně vypořádal s námitkami, jež uplatnil v průběhu nalézacího řízení.

S takovým hodnocením se odvolací orgán neztotožnil. Orgán 1. stupně vypořádal námitky uplatněné odvolatelem 1 na stranách 19 až 23 napadeného rozhodnutí. Odvolací orgán shledává provedené vyhodnocení jako věcně správné a dostatečně srozumitelně odůvodněné. Poukazuje-li odvolatel 1 na povrchnost provedeného odůvodnění, pak je nutno připomenout, že míru „povrchnosti“ při vypořádání námitek určuje zásadně namítající. Pokud již samotné námitky uplatněné odvolatelem v průběhu nalézacího řízení dne 24.11.2022 byly povrchní, a zejména bez jakýchkoliv důkazů, nelze správněmu příkládat k tíži, že podrobnost odůvodnění podaných námitek odráží jejich skutečný obsah.

Zdrojem nepochopení toho, jakým způsobem byly některé uplatněné námitky vypořádány, je očividně rovněž fakt, že odvolatel 1 nebere v potaz existenci pravomocného územního rozhodnutí o umístění stavby. Odvolatel 1 mylně očekával, že se orgán 1. stupně bude zabírat námitkami proti umístění stavby. Územní rozhodnutí o umístění stavby vydal Městský úřad Tábor, stavební úřad dne 13.9.2018 pod č.j. METAB 48466/2018/SÚ/PRei a toto nabylo právní moci dne 23.10.2018, dále jen „územní rozhodnutí“. Platnost územního rozhodnutí byla stanovena na 5 let od nabytí právní moci, podáním žádosti o stavební povolení se staví běh lhůty jeho platnosti. Jak orgán 1. stupně přílehlavě konstatoval, mohl namítající účastník ve stavebním řízení uplatnit námitky pouze proti projektové dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavby nebo požadavkům dotčených orgánů. K námitkám, které překračují uvedený rozsah nebo mohly být uplatněny při územním řízení nebo při pořizování územně plánovací dokumentace orgán 1. stupně zcela správně nepřihlédl.

Dále odvolatel 1 v podaném odvolání poukazuje na domnělou nezákonnost rozhodnutí z důvodu nedostatku posouzení vlivu na životní prostředí. Odvolatel 1 v této souvislosti trvá na tom, že stavba, která je předmětem rozhodnutí je devastujícím zásahem do krajiny a přímým negativním a nezvratným vlivem na životní prostředí. Odvolatel orgánu 1. stupně vytýká, že zcela zásadně porušil svou povinnost pramenící ze zásady materiální pravdy uvedené v § 3 správního řádu a své pravomoci hlouběji zkoumat a posuzovat vliv posuzované stavby na životní prostředí.

Se tvrzením odvolatele o nedostatku posouzení vlivu na životní prostředí nelze souhlasit. Odvolací orgán k vypořádání tohoto odvolacího bodu nejprve přistoupí v širších souvislostech. Jak již bylo konstatováno výše, odvolatel ve svých úvahách zcela pominul fakt, že ohledně umístění stavby již bylo vydáno územní rozhodnutí.

Povolování staveb ve 2 stupních je po desetiletí používaný institut, který ač od něho nová právní úprava stavebního práva upouští (tzn. zákon č. 283/2021 Sb., nový stavební zákon, který se ovšem v posuzovaném případě neuplatní), má svá ustálená léty prověřená pravidla. Právní teorie zde hovoří o tzv. řetěžení správních aktů, přičemž řetězíci se akty jsou vydávány samostatně. Řetěžení správních aktů při povolování staveb vychází z principu, že zatímco v prvním stupni je rozhodnuto o umístění stavby na pozemcích a určeno prostorové řešení stavby, ve druhém stupni je upřesňováno vlastní technické provedení stavby s důrazem na samotné provádění stavby. Odrazem tohoto postupného zpřesňování technických parametrů stavby je mimo jiné vymezení příslušnosti správních orgánů, respektive specializace stavebních úřadů. O umístění stavby proto rozhoduje obecný stavební úřad, který ve smyslu zásady univerzality rozhodování v území dokáže vymezit území dotčené vlivy stavby a kvalifikovaně posoudit umístění záměru ve všech souvislostech. Od obecného stavebního úřadu, jehož pracovní agendu představují zejména stavby pozemní (tzn. budovy) nelze očekávat hlubší úroveň znalostí o speciálních stavbách, jakou beze sporu pozemní komunikace je. Naproti tomu k vydání stavebního povolení je věcně příslušný speciální stavební úřad, v případě orgánu 1. stupně se jedná o stavební úřad specializovaný na pozemní komunikace II. a III. třídy. Speciální stavební úřad se zabývá výhradně stavbami pozemních komunikací, dokáže tudíž erudovaně vyhodnotit technické parametry silničních staveb a stejně tak u navržené stavby pozemní komunikace zohlednit požadavky na budoucí bezpečnost a plynulost provozu.

Výše popsané řetěžení právních aktů dává smysl pouze tehdy, pokud se zcela naplňuje základní premisa, tedy že o skutečnostech, o nichž je rozhodnuto v předchozím stupni, se v dalším stupni znovu nerozhoduje. V posuzovaném případě se však odvolatel již v průběhu nalézacího řízení pokoušel namítat právě takové skutečnosti, o nichž pravomocně rozhodl obecný stavební úřad v územním rozhodnutím. Odvolací důvod, směřující na absenci posouzení vlivu stavby, který odvolatel 1 spojuje s devastujícím zásahem do krajiny, totiž svým skutečným obsahem není ničím jiným, nežli námitkou proti umístění stavby.

V námitkách uplatněných v průběhu řízení před orgánem 1. stupně odvolatel 1 dále tvrdil, že počínaje dnem 1.11.2017 by již záměr měl podléhat obligatornímu posouzení jeho vlivů na životní prostředí. Taková informace je ovšem nepřesná, a proto ji odvolací orgán uvede na pravou míru.

Institut posuzování vlivů na životní prostředí patří mezi klíčové nástroje ochrany přírody. Je nástrojem zásady předběžné opatrnosti ve vztahu k zásahům člověka do životního prostředí. Odvolací orgán proto pečlivě přezkoumal přílohu č. 1 k zákonu č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „zákon o posuzování vlivů na životní prostředí“, a dospěl k jednoznačnému zjištění:

Pro vyhodnocení nutnosti provedení posouzení vlivů záměru na životní prostředí, potažmo provedení zjišťovacího řízení se používá příloha č. 1 k zákonu o posuzování vlivů na životní prostředí, respektive v ní uvedená tabulka. Vysvětlit se ještě hodí, že zákon o posuzování vlivů rozlišuje dvě kategorie záměrů, a to kategorii I, která podléhá posuzování vlivů na životní prostředí vždy a kategorie II, která podléhá zjišťovacímu řízení.

Do 31.10.2017 se používaly dvě oddělené tabulky, zvláště pro kategorii I a kategorii II, přičemž posuzovaný záměr příslušný úřad v roce 2006 subsumoval pod položku 9.1 Novostavby, rozšiřování a přeložky silnic všech tříd a komunikací I. a II. třídy (záměry neuvedené v kategorii I).

S účinností od 1.11.2017 byla příloha č. 1 k zákonu o posuzování vlivů na životní prostředí změněna tak, že dosavadní rozdělení na dvě samostatné tabulky pro záměry kategorie I a kategorie II bylo nahrazeno jedinou sloučenou tabulkou s více sloupci, do níž byly obě doposud oddělené tabulky integrovány. Posuzovaný záměr lze po výše popsané změně subsumovat pod položku 49 Silnice všech tříd a místní komunikace I. a II. třídy o méně než čtyřech jízdních pružích od stanovené délky (a); ostatní pozemní komunikace od stanovené délky (a) a od stanovené návrhové intenzity dopravy předpokládané pro novostavby a ročního průměru denních intenzit pro stávající stavby (b). Stanovená délka a) činí 2 km. Dle požadavku na stanovenou délku (a) tj. více než 2 km, který je uveden ve 4. sloupci, lze jednoznačně určit, že předmětná stavba spadá do kategorie II. Toto vymezení platí dodnes.

Se shora uvedeného popisu je názorně patrné, že záměr přeložky silnice II. třídy, směrově nerozdělené komunikace návrhové kategorie S 9,5/80, ve dvoupruhovém uspořádání o délce 3,650 km (tj. více než 2 km), nikdy nepodléhal a nepodléhá obligatornímu posouzení vlivů záměru na životní prostředí (tzv. EIA). Dle shora citované přílohy se jedná o záměr spadající do kategorie II a jako takový podléhá (a též před 1.11.2017 podléhal) zjišťovacímu řízení. Příslušným úřadem k provedení zjišťovacího řízení vždy byl a stále je krajský úřad, podrobnosti viz shora popsaná tabulka.

Zjišťovací řízení ovšem není plnohodnotným posouzením vlivů záměru na životní prostředí (někteří praktici proces zjišťovacího řízení pro snazší rozlišení nazývají „malá EIA“). Účelem a smyslem zjišťovacího řízení je totiž zjednodušeně řečeno určit, zda bude záměr posuzován v rámci procesu EIA či nikoliv. Teprve když příslušný úřad vysloví závěr zjišťovacího řízení, že záměr podléhá posouzení vlivů záměru na životní prostředí, pak je nutno toto posouzení (tj. plnohodnotný proces EIA) provést.

Zjišťovací řízení k posuzovanému záměru bylo provedeno věcně a místně příslušným orgánem (tj. Krajským úřadem Jihočeského kraje, odborem životního prostředí, zemědělství a lesnictví), a to dne 15.12.2006, pod č.j. KUJCK 30937/2006 OZZI/10 – VIč. Závěr zjišťovacího řízení je takový, že posouzení vlivů záměru na životní prostředí (EIA) není potřeba. Platnost vyjádření dle § 7 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, v tehdy platném znění, nebyla časově omezena. Odvolatelem 1 v podané námitce citovaná novela č. č. 326/2017 Sb., kterou se měnil zákon o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů, účinná od 1.11.2017 na tomto nic nezměnila. Ani jiná významná novela č. 39/2015 Sb., kterou se měnil zákon o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů, účinná od 1.4.2015, neobsahuje žádné ustanovení o zrušení platnosti dříve učiněných závěrů zjišťovacího řízení.

Dne 28. 11. 2017 pod č.j. KUJCK 137005/2017 vydal Krajský úřad Jihočeského kraje, odbor životního prostředí, zemědělství a lesnictví vyjádření ke změnám záměru, v němž uvedl, že závěry původního zjišťovacího řízení jsou nadále v platnosti.

Dne 24.11.2021 pod č.j. KUJCK 129706/2021 vydal Krajský úřad Jihočeského kraje, odbor životního prostředí, zemědělství a lesnictví další vyjádření k záměru, v němž uvedl, že záměr nebude podléhat novému zjišťovacímu řízení a současně zopakoval, že závěry původního zjišťovacího řízení jsou nadále v platnosti.

Odvolací orgán vzal v potaz namítanou okolnost, že od vydání závěru zjišťovacího řízení uplynula značná doba, ovšem shledává tento postup formálně zcela souladný se zákonem. Platnost vyjádření ze dne 15.12.2006, pod č.j. KUJCK 30937/2006 OZZI/10 – VIč formálně nikdy nezankla. Z ryze formálního hlediska nelze v přístupu orgánu v 1. stupni ke shora popsané problematice cokoli vytknout.

Odvolatelem 1 namítané zásadní porušení povinností pramenících ze zásady materiální pravdy uvedené v § 3 správního řádu, odvolací orgán rovněž pečlivě přezkoumal. Zásadou materiální pravdy se ve správním řízení rozumí požadavek, kterým správní řád ukládá správním orgánům postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2. Odvolací orgán považuje za klíčové právě vyvolání důvodných pochybností. V nalézacím řízení k tomuto odvolatel 1 namítal, že využití více než deset let starých závěrů ohledně vlivu určité stavby na životní prostředí je v příkrém rozporu se zásadou materiální pravdy, a že průběhu takto dlouhé doby mohlo dojít, a zcela jistě i došlo, k mnoha změnám v prostředí, kde má být stavební záměr realizován, ale také v přístupech k řešení negativních vlivů staveb na životní prostředí, které však nemohly být zohledněny.

Hodí se ještě konstatovat, že ani orgán 1. stupně, ani odvolací orgán nejsou nadány pravomocí věcně přezkoumávat jakékoliv stanovisko dotčeného orgánu na úseku ochrany životního prostředí. Odvolací orgán nicméně dává odvolateli 1 do jisté míry zapravdu, že použití více než 10 let starého vyjádření o posouzení potřebnosti provedení posouzení vlivů na životní prostředí, je problematické. V průběhu takto dlouhé doby skutečně mohlo dojít ke změnám v prostředí, kde má být stavební záměr realizován i v přístupech k řešení negativních vlivů staveb na životní prostředí, a tedy i k faktickému zastarání závěru zjišťovacího řízení z roku 2006.

K prověření toho, zda případným změnám došlo či nikoliv, ovšem není příslušný ani odborně způsobilý speciální stavební úřad na úseku pozemních komunikací. Ze správních orgánů je k takovému posouzení věcně příslušný (i odborně způsobilý) Krajský úřad Jihočeského kraje, odbor životního prostředí, zemědělství a lesnictví, přičemž právě tento orgán ve svých vyjádřeních ze dne 28. 11. 2017 pod č.j. KUJCK 137005/2017 (tj. aktuálním pro potřeby tehdy vedeného územního řízení) a ze dne 24.11.2021 pod č.j. KUJCK 129706/2021 (tj. aktuálním pro potřeby stavebního řízení) opakovaně sdělil, že k žádné zásadní změně v prostředí nedošlo.

Nutno podotknout, že obě tato vyjádření jakožto listiny vydané orgánem veřejné moci požívají tzv. presumpce správnosti. Měl-li tedy odvolatel 1 v průběhu stavebního řízení za to, že jsou předmětná vyjádření nesprávná (a pravomocné územní rozhodnutí patrně zatížené vadou), mohl a měl předložit důkazy na podporu svých tvrzení. Odvolací orgán tím má na mysli relevantní důkaz o změně podmínek v území, potažmo o inovativním přístupu k řešení konkrétního negativního vlivu, jehož aplikace by připadala v úvahu. Obecná formulace námitek v průběhu nalézacího řízení bez jakýchkoliv důkazů, potažmo vágní prohlášení o devastujícím zásahu do krajiny a přímém negativním a nezvratným vlivu stavby na životní prostředí, které odvolatel 1 použil v podaném odvolání, u odvolacího orgánu ani v nejmenším důvodnou pochybnost nevyvolaly. Odvolací orgán při přezkumu napadeného rozhodnutí a veškerých dostupných podkladů nezjistil žádnou okolnost, která by v důsledku změny

podmínek v území relevantním způsobem zpochybňovala věcnou správnost závěru zjišťovacího řízení z roku 2006. Po pečlivém přezkoumání veškerých dostupných podkladů odvolací orgán konstatuje, že porušení povinností vyplývajících ze zásady materiální pravdy, se orgán 1. stupně nedopustil.

Veškerou věcnou argumentaci v podaném odvolání odvolatel 1 smrškl na polemiku ohledně systémové podjatosti Krajského úřadu Jihočeského kraje. O námitce systémové podjatosti samostatně rozhodlo Ministerstvo dopravy dne 9.5.2024 pod č.j. MD-21779/2024-940/3, a to tak, že ji nevyhovělo. Odpadnutím podezření ze systémové podjatosti se veškerá další argumentace odvolatele 1 v podaném odvolání stala obsahově plytkou.

V odvolatelově přemítání o vrcholném představiteli Jihočeského kraje a jeho vlivu na rozhodování nad rámec přezkumu napadeného rozhodnutí spatřuje odvolací orgán následující zajímavost:

Příprava předmětné stavby totiž trvá již přinejmenším 20 let. Onen rozporovaný závěr zjišťovacího řízení o nepotřebnosti posouzení vlivů stavby na životní prostředí, byl vydán již v roce 2006. K jeho faktickému potvrzení došlo opakovaně, to v roce 2017 a v roce 2021. V průběhu času se ovšem vrcholní představitelé Jihočeského kraje několikrát změnili. Odvolatel 1 tedy bez jakéhokoliv relevantního důkazu implicitně dovozuje, že již od roku 2006 přinejmenším tři na sobě nezávislí vrcholní představitelé kraje systémově ovlivňují výkon státní správy ve věci předmětné stavby. Úsudek o věrohodnosti této odvolatelovy iluze, nechť si učiní každý sám.

Odvolatel 1 spatřuje dále nepřezkoumatelnost a věcnou nesprávnost, a to v tom, že mu není zřejmé, jakým způsobem orgán 1. stupně zkoumal místní podmínky v území, kde má být realizována stavba povolená napadeným rozhodnutím.

K tomuto odvolacímu bodu odvolací orgán sděluje, že z napadeného rozhodnutí je zjevné, že orgán 1. stupně neprováděl místní šetření, neboť mu jsou poměry v území dostatečně dobře známy. Stavební zákon takový postup předpokládá, přičemž odvolací orgán doplňuje, že konání místního šetření je v případě liniové stavby o délce několika kilometrů technicky neproveditelné. Ke škodě věci odvolatel 1 přesněji nekonkretizoval, jaký konkrétní aspekt místních podmínek orgán 1. stupně domněle nezkoumal. O umístění stavby ovšem již bylo pravomocně rozhodnuto v územním řízení. Navíc vydání územního rozhodnutí předcházelo pořízení územně plánovací dokumentace, která zájmové území prokazatelně předurčila pro předmětnou stavbu.

Odvolatel 1 v této souvislosti dále cituje následující pasáž z napadeného rozhodnutí: Účelem plánované stavby je zajistit bezpečnou a spolehlivou dopravní infrastrukturu dané oblasti zejména s přihlédnutím k eliminaci nežádoucích vlivů spojených převážně s nákladní kamionovou dopravou vně měst a obcí, kdy daná stavba přeložky silnice sníží intenzitu dopravní zátěže zejména v intravilánu města Tábor, v jižní části, neboť efektivně vymístí tranzitní nákladní dopravu z obydlené zóny, a to výrazně a ohleduplně k obyvatelům města. Tím výrazně zlepší životní podmínky ve městě. Dopravní význam předmětné stavby je prokázán.

Ke shora nadepsané citaci odvolatel sděluje, že z uvedeného tvrzení neplyne, že bylo prokázáno relevantními podklady, například dopravní studií, která by potvrdila tvrzený efekt na přesunutí tranzitní dopravy z intravilánu města a zlepšení životních podmínek jeho obyvatel. Dle názoru odvolatele jsou uvedená tvrzení spíše nepodložená přání než prokázané skutečnosti.

S takovým hodnocením odvolatele odvolací orgán nesouhlasí. Předně je nutno uvést, že úvahy o dopravním významu stavby jsou ve stavebním řízení nepřipustné, neboť jejich řádnému projednání brání překážka věci rozhodnuté. O umístění stavby již bylo pravomocně rozhodnuto, přičemž účastníci řízení mohou uplatnit námitky výhradně proti projektové dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavby nebo požadavkům dotčených orgánů. K námitkám, které překračují uvedený rozsah, se ve stavebním řízení nepřihlíží. Požadovaná dopravní studie, respektive dopravní průzkum je součástí dokladové části a nepochybně jí byl i v územním řízení.

Ohledně odvolatelových úvah o neprokázaném dopravním významu stavby a nepotvrzeném vymístění tranzitní nákladní dopravy z obydlené zóny a zlepšení životních podmínek obyvatel města sděluje odvolací orgán následující úvahu:

Navržená stavba, alternativně nazývaná „jižní obchvat Tábora“, tangenciálně propojí dvě stávající radiály, a to stávající II/137 a silnici I/3 (a na ni navazující II/603). Příznivý vliv obchvatů měst a obcí na intenzitu dopravy v intravilánu, a zejména na vymístění tranzitní dopravy z centra, je opakovaně pozorovaný i objektivně měřitelný na veškerých známých realizovaných obchvatech, či přesněji na všech nových komunikacích jež tangenciálně propojují stávající radiály. Ačkoliv odvolacímu orgánu je rovněž znám fenomén indukce dopravy, data z měření v lokalitách skutečně realizovaných obchvatů a tangenciálních komunikací opakovaně potvrzují očekávané snížení celkové dopravy na stávajících komunikacích (viz např. data ze sčítání dopravy prováděné ŘSD, dostupné online) přinejmenším ve střednědobém časovém horizontu. Z nedávných realizací v Jihočeském kraji lze pro ilustraci jmenovat např. obchvat obce Němčice (malá obec) nebo propojení ulic Strakonická a Milady Horákové

v Českých Budějovicích (periferie velkého města). Dle názoru odvolacího orgánu je vliv obchvatů (potažmo propojení radiál) na vymístění tranzitní dopravy z centra obce skutečností natolik známou, že se jedná o notorietu, kterou není zapotřebí samostatně dokazovat.

Skutečná míra celkového snížení intenzity dopravy po realizaci obchvatu je pochopitelně vždy dána místními podmínkami. Zatímco v případě malých obcí dochází ke snížení intenzity dopravy natolik viditelnému, že jej musí postřehnout každý, v případě obchvatů větších měst je pokles celkové intenzity dopravy na stávajících radiálních komunikacích zpravidla méně zřetelný. Te je dáno přirozeným využitím radiálních komunikací pro dojíždění do centra města coby cílového bodu cesty. Měření intenzity dopravy ovšem opakovaně dokazují, že rovněž na periférii velkých měst dochází při realizaci tangenciálních komunikací ke snížení celkové intenzity dopravy na stávajících radiálních komunikacích, a to zpravidla o desítky procent. Tranzitující řidiči totiž jednoduše nemají žádný racionální důvod zajíždět do centra města, neboť taková cesta bývá jednak delší, a především v centru města lze očekávat dopravní kongesce na četných křižovatkách. Výpočet v dopravním modelu uvedené předpoklady potvrzuje. Pro tranzitní dopravu tudíž představuje možnost jízdy po obchvatu, a tedy vyhnutí se průjezdu centrem jedinou myslitelnou alternativou. V neposlední řadě je po vyvedení tranzitní dopravy mimo centrum města možno do budoucna uvažovat o změně kategorie komunikací a následném zklidnění dopravy např. dopravním značením omezujícím vjezd, nebo vhodnými stavebními úpravami. S tvrzením odvolatele 1 o nepodložených přáních se odvolací orgán s odkazem na shora uvedené absolutně neztotožňuje.

Pokud odvolatel 1 v podaném odvolání zpochybňuje skutečnost, že orgán 1. stupně převzal do odůvodnění napadeného rozhodnutí pasáž z jiného rozhodnutí, pak ani toto nemůže být důvodem nepřezkoumatelnosti či věcné nesprávnosti napadeného rozhodnutí. Odvolatelovu otázku, do jaké míry se v odůvodnění napadeného rozhodnutí otiskl právní postoj prvostupňového orgánu, považuje odvolací orgán za irelevantní. Ostatně odvolání směřující proti odůvodnění rozhodnutí je nepřijatelné. Orgán 1. stupně prokazatelně provedl požadované posouzení stavby v mezích stavebního zákona, zákona o pozemních komunikacích a dalších souvisejících předpisů. Rozhodl-li se do odůvodnění napadeného rozhodnutí převzít určitou pasáž textu z jiného rozhodnutí, neboť zjevně souzní s právním názorem orgánu 1. stupně, pak se nejedná o nezákonnost, nýbrž o efektivní přístup k práci.

Závěrečnému odvolatelovu shrnutí, kde sděluje, že v souladu s odvolacími body považuje napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné a věcně nesprávné, odvolací orgán nemohl přisvědčit. Opakovaně se mezi odvolacími body objevila námitka systémové podjatosti Krajského úřadu Jihočeského kraje. O této námitce samostatně rozhodlo Ministerstvo dopravy usnesením ze dne 9.5.2024 pod č.j. MD-21779/2024-940/3, a to tak, že ji nebylo vyhověno. Pokud jde o hodnocení všech dalších odvolacích bodů, neshledal odvolací orgán v napadeném rozhodnutí žádnou věcnou nesprávnost ani nezákonnost. Ke zrušení napadeného rozhodnutí nenalezl odvolací orgán žádný relevantní důvod.

Vyjádření odvolacího orgánu k odvolacím důvodům odvolatele 2:

Odvolatel 2 své odvolání vůbec nenazval odvoláním, nýbrž ho pojal jako podání námítky, ne nepodobné té, kterou uplatnil dne 29.11.2022 v průběhu nalézacího řízení. Odvolatel namítá, že nebude mít přístup na pozemky parc.č. 454/43, 454/46, 454/106 a 740/9 v katastrálním území Čelkovice.

K tomuto odvolacímu bodu odvolací orgán sděluje, že pozemek parc.č. 454/46 v k.ú. Čelkovice bude přístupný z nově navržené souběžné komunikace podél přeložky silnice II/137. Přístup na ostatní pozemky, tj. pozemky parc.č. 454/106 a 740/9 v k.ú. Čelkovice bude zajištěn po stávající polní cestě. Odvolacímu důvodu, v němž odvolatel 2 tuto cestu považuje za vyježděnou kolej, nikoliv oficiální cestu, odvolací orgán nepřisvědčil. Pro méně významné polní cesty je právě takové stavebně technické uspořádání typické. Norma ČSN 73 6109 Projektování polních cest definuje návrhové kategorie polních cest, přičemž pro doplňkové polní cesty stanoví, že se navrhuje nezpevněné, popř. zatravněné. Není reálné ani žádoucí, aby ke každému jednotlivému pozemku náležejícímu do většího zemědělského půdního fondu, jež jsou zjevně společně obdělávány, vedla zpevněná pozemní komunikace. Přístup k bloku zemědělských pozemků je zajištěn prostřednictvím sjezdu z SO 154 Přeložka polní cesty v km 1,600.

Pozemek parc.č. 454/43 v k.ú. Čelkovice již aktuálně neexistuje. V místě, kde tento pozemek býval se dnes nachází pozemek parc.č. 880/21, bude na něm realizována stavba a jeho majitelem je stavebník.

Odvolatelem 2, zemědělcem uváděné pozemky LPIS 5107/7, 5107/11 a 5201/8 nejsou pozemky uvedené v katastru nemovitostí. Onen LPIS (Land Parcel Identification System) je zemědělský registr tvořený evidencí využití zemědělské půdy. Při vyvinutí jistého úsilí odvolací orgán uváděné pozemky identifikoval. Předně k tomuto způsobu identifikace pozemků odvolací orgán poznamenává, že jej nepovažuje za šťastný. K přesnému vymezení veškerých pozemků se v českých zemích již cca 2 století s úspěchem používají údaje z katastrálního operátu a není žádný důvod se od ustálené praxe odchylovat.

Za podstatné považuje odvolací orgán zjištění, že vlastnické právo k citovaným pozemkům vůbec nenáleží odvolateli 2. Odvolací důvod je ve vztahu k těmto pozemkům tudíž irelevantní. Odvolatel si nemůže osobovat právo bez příkazu jednat jménem jiných vlastníků. Ostatně i sám odvolatel 2 v podaném odvolání zcela správně usoudil, že se jej toto netýká.

Nicméně i tak odvolací orgán může konstatovat, že přístup k takto identifikovaným pozemkům bude pro velkou zemědělskou techniku možný prostřednictvím sjezdu z SO 154 Přeložka polní cesty v km 1,600. Pohodlný přístup s technikou menších rozměrů bude možný po stávající komunikaci skrz osadu Dolejšův Dvůr.

Nesouhlas odvolatele 2 s vydáním stavebního povolení z výše popsanych důvodů nezpůsobuje nezákonnost napadeného rozhodnutí.

Závěrečné shrnutí:

Na základě výsledků přezkoumání podle § 89 odst. 2 správního řádu odvolací orgán konstatuje, že v napadeném rozhodnutí orgánu 1. stupně neshledal nesprávnost, která by byla důvodem pro zrušení rozhodnutí. Napadené rozhodnutí pouze drobně upravil doplněním opomenutých identifikačních údajů účastníků řízení fyzických osob, čímž napravil formální pochybení orgánu 1. stupně.

Pro okruh účastníků odvolacího řízení byl převzat okruh osob z řízení orgánu 1. stupně se zohledněním známých změn v důsledku úmrtí jednoho z účastníků.

Jména, adresy a data narození fyzických osob uvádí krajský úřad v tomto rozhodnutí proto, že se jedná o účastníky podle § 27 odst. 1 správního řádu. Podle § 68 odst. správního řádu uvede správní orgán ve výrokové části rozhodnutí označení účastníků podle § 27 odst. 1 správního řádu. Účastníci, kteří jsou fyzickými osobami se označují údaji umožňujícími jejich identifikaci (§ 18 odst. 2 správního řádu). K porušení obecného nařízení o ochraně osobních údajů (GDPR) zde nedochází, neboť zveřejnění osobních údajů ukládá správnímu orgánu zákon.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí o odvolání se dle § 91 odst. 1 správního řádu nelze odvolat.

Ing. Jiří Urban

vedoucí oddělení silničního hospodářství

Toto rozhodnutí musí být vyvěšeno nejméně po dobu 15 dnů na úřední desce Krajského úřadu Jihočeského kraje, a dále na úřední desce Městského úřadu Tábor. Rovněž tak bude rozhodnutí zveřejněno způsobem umožňujícím dálkový přístup.

Vyvěšeno dne

Sejmuto dne

Razítko a podpis orgánu, který potvrzuje vyvěšení a sejmutí opatření.

Rozdělovník

účastníci (dodejky)

Mgr. Pavel Kumšta, IDDS: wgydhvy

zastoupení pro: Josef Dvořák, bytem U Lípy 200, 390 01 Tábor,

Milan Krátoška, Větrovy 106, 390 02 Tábor

Jihočeský kraj – Krajský úřad, odbor dopravy a silničního hospodářství, Bc. Pavla Pulcová, - zde –

ostatní – se žádostí o vyvěšení na úřední desce po dobu 15 dnů

Krajský úřad – Jihočeský kraj, odbor kancelář ředitele, -zde-

Městský úřad Tábor, odbor vnitřních věcí, IDDS: 5zrb8iz

na vědomí orgánu 1. stupně

Městský úřad Tábor, odbor dopravy, IDDS: 5zrb8iz

Ostatním účastníkům je toto rozhodnutí doručováno dle § 144 odst. 2 správního řádu „veřejnou vyhláškou“.

Jedná se o tyto osoby:

Evžen Sedloň, Čelkovice č.p. 55, 390 01 Tábor 1
Vladimír Drtina, Mlýnská č.p. 62, Čelkovice, 390 01 Tábor 1
Ing. Jana Dvořáková, U Lípy č.p. 200, Čelkovice, 390 01 Tábor 1
Andrea Kučeová, U Nemocnice č.p. 869, 543 01 Vrchlabí 1
Ing. Radek Studenovský, Sedlecká č.p. 221, 391 33 Jistebnice
Vladimír Drtina, Čelkovice č.p. 53, 390 01 Tábor 1
Státní pozemkový úřad, IDDS: z49per3
Lesy České republiky, s.p., IDDS: e8jcsn
Správa a údržba silnic Jihočeského kraje, závod Tábor, IDDS: cadk8eb
Lesy České republiky, s.p., Přemyslova 1106/19, Nový Hradec Králové, 500 08 Hradec Králové 8
Správa a údržba silnic Jihočeského kraje, závod Tábor, Vožická 2107, 390 02 Tábor 2
ČEVAK a.s., Severní 2264/8, České Budějovice 3, 370 10 České Budějovice 10
CETIN a.s., Českomoravská 2510/19, Libeň, 190 00 Praha 9
EG.D, a.s., Lidická 1873/36, Černá Pole, 602 00 Brno 2
C-Energy Planá s.r.o., Průmyslová 748, Planá nad Lužnicí, 391 02 Sezimovo Ústí 2
ČEPRO, a.s., Dělnická 213/12, 170 00 Praha 7-Holešovice
Nej.cz s.r.o., Kaplanova 2252/8, Praha 4-Chodov, 148 00 Praha 414
Technické služby Tábor s.r.o., Kpt. Jaroše 2418, Klokoty, 390 03 Tábor 3
Povodí Vltavy, státní podnik, závod Horní Vltava, Holečkova 106/8, 150 00 Praha 5-Smíchov
Správa železnic, s.o., oblastní ředitelství Plzeň, Dlážděná 1003/7, 110 00 Praha 1-Nové Město
ČD - Telematika a.s., Servis kabelových sítí České Budějovice, Pernerova 2819/2a, 130 00 Praha 3
Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky, Kaplanova 1931/1, Praha 4-Chodov, 148 00 Praha 414

Ostatní účastníci jsou pro účely odvolacího řízení ve smyslu § 112 odst. 1 stavebního zákona identifikováni výhradně označením pozemků a staveb evidovaných v katastru nemovitostí.

Jedná se o tyto pozemky a stavby:

parc. č. 429/6, 429/11, 454/12, 454/19, 454/20, 454/24, 454/25, 454/27, 454/28, 454/30, 454/40, 454/41, 454/43, 454/44, 454/45, 454/46, 454/47, 454/48, 454/49, 454/54, 454/55, 454/56, 454/58, 454/105, 454/106, 454/107, 454/108, 454/109, 454/110, 454/111, 454/112, 454/113, 454/114, 454/115, 523/3, 523/25, 523/26, 523/59, 524/2, 524/3, 524/4, 524/5, 524/6, 524/7, 524/8, 525/1, 525/2, 525/3, 525/4, 528/3, 528/11, 528/12, 528/13, 528/14, 528/18, 528/19, 542/10, 542/16, 542/18, 542/21, 542/22, 542/23, 542/24, 542/26, 554/3, 554/8, 555/4, 555/5, 556/1, 556/3, 556/4, 556/5, 556/6, 557/1, 557/2, 557/3, 557/4, 557/5, 557/6, 557/8, 557/9, 557/10, 557/11, 557/12, 558/5, 558/7, 558/8, 559/1, 559/4, 559/6, 559/8, 560/1, 560/2, 560/4, 562/3, 573/1, 573/8, 573/9, 573/10, 575/1, 726/3, 726/4, 726/5, 726/6, 726/12, 726/13, 726/21, 740/1, 740/3, 740/5, 740/6, 740/7, 740/8, 740/9, 740/10, 740/11, 740/12, 740/14, 740/17, 740/27, 742/6, 742/10, 742/11, 742/12, 742/13, 742/18, 742/19, 742/20, 742/21, 742/22, 742/23, 742/24, 742/25, 742/27, 742/28, 742/32, 747/1, 726/2, 726/26 v katastrálním území Čelkovice,

parc. č. 75/2, 77/1, 78/1, 78/2, 563/8, 586/1, 586/2, 611/1, 611/3, 611/4, 611/5, 611/6, 611/7, 611/9, 611/10, 611/12, 611/13, 611/14, 611/15, 611/16, 612/8, 612/9, 612/10, 612/11, 612/12, 612/13, 612/14, 612/16, 612/17, 612/18, 612/19, 612/22, 612/33, 612/38, 612/43, 612/44, 612/62, 612/63, 612/64, 612/65, 612/66, 612/67, 612/68, 612/69, 612/70, 612/76, 612/77, 612/79, 612/80, 612/81, 612/82, 612/83, 612/84, 612/85, 612/86, 612/87, 644/36, 644/37, 644/38, 649/2, 649/6, 652/5, 653/1, 653/2, 653/3, 653/4, 653/5, 653/6, 653/10, 653/12, 653/14, 653/16, 653/18, 653/21, 653/22, 657/2, 657/3, 658/33, 659/2, 659/3, 660/3, 660/6, 865/14, 865/15, 865/17, 865/18, 865/19, 865/20, 865/21, 865/23, 865/25, 865/41, 865/42, 865/45, 865/48, 865/49, 865/52, 865/53, 865/54, 865/55, 865/56, 865/57, 865/58, 865/59, 865/60, 865/61, 865/62, 865/63, 865/64, 865/65, 865/66, 865/67, 865/68, 865/69, 865/70, 865/71, 865/72, 865/73, 865/74, 865/76, 865/78, 865/79, 865/80, 865/81, 865/82, 865/83, 865/84, 865/85, 865/89, 865/98, 865/99, 865/100, 865/104, 865/106, 865/107, 865/108, 865/109, 865/110, 874/1, 887/1, 887/2, 887/5, 887/6, 887/7, 887/8, 887/10, 887/11, 887/12, 887/13, 887/14, 887/15, 887/16, 887/17, 891/1, 891/2, 891/3, 891/4, 891/5, 891/6, 891/7, 891/9, 891/10, 891/11, 891/12, 891/13, 891/14, 891/15, 891/16, 891/17, 891/18, 891/19, 891/20, 891/21, 891/22, 891/23, 891/24, 902/1, 902/2, 903/6, 903/7, 903/8, 903/22, 903/23, 904/1, 904/2, 904/3, 905/2, 918/2, 918/6, 918/7, 918/8, 918/9, 918/10, 918/14, 918/16, 918/20, 918/21, 1071/3, 1071/4, 1071/10, 1071/11, 1071/13, 1073/1, 1073/19, 1073/21, 1073/22, 1075/1, 1075/2, 1075/3, 1088/6, 1088/28, 1088/38, 1088/40, 1088/41, 1088/44, 1088/45, 1088/47, 1088/48, 1088/49, 1088/62, 1088/63, 1088/68, 1088/70, 1090/1, 1091/4, 1091/8,

1092, 1094, 1095, 1096/1, 1096/2, 1097, 1111, 1112, 1114/28, 887/4, 653/13 v katastrálním území Horky u Tábora,

parc. č. 5641/9, 5657/5, 5659/8, 5659/12, 5660/1, 5660/11, 5660/12, 5660/14, 5660/18, 5660/21, 5660/25, 5660/27, 5660/29, 5660/35, 5660/36, 5660/41, 5660/42, 5660/43, 5660/46, 5661/4, 5661/5, 5661/6, 5661/7, 5661/8, 5661/11, 5661/12, 5662/1, 5662/2, 5662/3, 5663/1, 5663/4, 5663/5, 5663/12, 5663/13, 5666, 5748/1, 5748/2, 5748/3, 5748/4, 5824/2, 5824/20, 5824/25, 5824/26, 5660/24 v katastrálním území Tábor